

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Arnoldi Corvini à Belderen J. U. D. Jus Canonicum, Per Aphorismos Strictim Explicatum

Corvinus van Beldern, Arnold

Amstelodami, 1663

Appellationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10591

Qui executionem injustam putat, precibus, non vi tentare debet, an ea, donec superior Magistratus consulatur, differri possit. *c. si quando. 8. c. pastoralis. 28. §. quia verò. de offic. deleg.*

De appellationibus.

T I T. XXXVI.

Quia, ut diximus, sententia à qua appellatum, non transit in rem judicatam, nec propterea executioni tradi debet; *c. venientes. 19. de jurejur.* cum propter superioris auctoritatem, tum etiam quia nihil est post appellationem innovandum; *c. dilecti &. 52. hic. tot. tit. nihil appell. pend. innov.* ideo de Appellationibus dicemus.

Est appellatio, à minore Iudice ad majorem, ratione gravaminis, facta provocatio. *c. 1. c. 28. anteriorum. 2. qu. 6.*

Est vel *Judicialis*, vel *Extrajudicialis*. *Clem. 3. hic.*

Hæc est, quæ extra judicium ad superiorem, vel ab instanti, ut quia beneficium alteri in præjudicium meum collatum; *c. concertationi. 8. eod. in 6. vel à futuro gravamine*, ut ne fiat electio, postulatio, beneficii collatio; *c. consideramus. 10. c. cum nobis. 19. c. auditis. 29. de elect. in possessione mea turber; c. bonæ. 51. hic. suscipitur. not. in d. c. bonæ. 51.*

Hoc enim jure à quocunque gravamine, etiam extrajudiciali, rectè appellatur. *c. 3. & c. super. 12. eod. c. concertationi. 8. eod. in 6. c. 18. non ita. 2. qu. 6.*

Est extrajudicialis appellatio dupliciter consideranda: primò, quando non à iudice appellatur, sed à parte extra judicium; *d. c. bonæ. 51. ubi Dd. secundò*, quando à iudice procedente extrajudicialiter appellatur. *Philip. Franc. in d. c. bonæ. num. 7.*

Facienda hæc appellatio ad Iudicem Ordinarium, coram quo, cum ordinariâ viâ est litigandum, adversarius est vocandus; non ad Iudicem appellationis; *c. cum sit*

fit Romana. §. si verò. hic. Gloss. ad d. c. concertationi. 8. ad verbum gravatum. eod. in 6. Panorm. in c. dilecti filii. num. 7. hic. Quippe ea nihil aliud est, quam ad causam provocatio; d. c. cum sit Romana. Panorm. in d. c. dilecti filii. num. 4. ut non tam appellatio, quam provocatio sit appellanda. d. c. cum sit Romana. §. si verò.

Iudicialis appellatio, est quæ in iudicio, de his quæ in illud veniunt, vel circa illud accidunt, ante vel post sententiam definitivam, à minore iudice ad majorem interponitur. c. significante. 34. c. Rodolphus. 35. de rescript. d. c. cum sit Romana. §. d. c. super. 12. hic.

Ante sententiam definitivam, cum ab interlocutoria, c. significante. 34. cum 6. seqq. de rescript. vel alio gravamine; ut si quis citetur ad locum non tutum, c. accedens. 4. ut lite non contest. vel ad diem breviori termino constituto; c. 1. de dilation. provocatur.

Siquidem hoc jure ab omni onere appellari potest. d. c. super. 12. c. cordi. 1. hic. in 6. Clem. appellanti. §. eod. c. ut debitus. 59. c. cum speciali. 61. & passim. hic. Quippe appellatio species est defensionis, & in innocentia præsidium comparata. d. c. cum speciali. 61. §. porro. hic.

*Sed hoc, Concilio Tridentino est emendatum, admitte-
tente, secundum normam Iuris civilis, appellationem ab ea
duntaxat interlocutoria sententia, quæ vim habet definiti-
væ, vel cujus gravamen per appellationem à definitiva re-
parari nequit. Sess. 24. de reformat. cap. 20.*

*Post sententiam definitivam, cum ab ipsa, vel ejus execu-
tione appellatur. l. ab executore. 4. ff. hic. l. ab executio-
ne. C. quor. app. non recip. Si quidem in ea modus exceda-
tur. d. l. ab executore. c. quod ad consultationem. 15. de sent.
& re jud.*

*Appellare possunt sive suo, sive alieno nomine, ut quia
mandatum habent, negotium alienum gerunt; omnes,
quorum interest, non fuisse ita iudicatum, vel extra judi-
cium aliquid actum, sive in sententia contineantur, sive
non. c. 30. non solent. c. 28. anteriorum, c. 3. omnis*

oppressus. 2. qu. 6. c. ut debitus. 59. hic. c. ult. §. fin. ut lite pend. c. interposita. 70. §. eidem. c. significante. 69. hic.

Non qui condemnatus ob contumaciam veram, *l. 23. §. fin. ff. hic. l. 53. ff. de re jud. cas. in c. ut inquisitionis. 18. de hæretic. in 6. ob manifestum crimen, c. cum sit. 5. §. fin. c. pervenit. 13. hic. qui de crimine confessus & convictus, l. 2. C. quor. appell. non recip. l. non tantum. 6. ff. hic. qui se à iudice non provocaturum juravit; c. questioni. 21. hic. ubi Gloss. sententiam quoquomodo probavit; c. gratum. 20. de offic. jud. deleg. qui adversarii appellationi in eadem causa non detulit. c. constitutis. 23. c. an sit. 42. hic. c. bona. 36. de elect. c. fin. de immun. Eccles.*

Appellari debet ab inferiore iudice, gradatim, *c. dilecti. 66. hic. c. duo simul. 9. de offic. & pot. jud. ord. c. Romana. 3. §. ab Archidiaconis. hic. in 6. ad superiorem, c. 28. anteriorum. c. 9. placuit. 2. qu. 6. fac. c. cum inferior. 16. de major. & obed. Gl. ad c. 2. verb. officiali. de consuet. in 6. non parem; d. c. anteriorum. §. illo videlicet. Nisi consuetudo eum in eo casu fecerit majorem. Ioann. Andr. ad c. Romana. 3. hic. in 6.*

Sic appellatur à subdito ordinario Episcopi ad Episcopum. *c. 3. §. 1. hic. in 6. c. à collatione. 11. eod. in 6. ab Officiali generali Episcopi, & ab Episcopo ad Archiepiscopum, c. 2. de consuet. in 6. c. 3. hic. in 6. à concilio Archiepiscopali ad Primate. c. 9. placuit. 2. qu. 6. c. 3. si inter. 6. qu. 4. c. 34. Presbyteri. 11. qu. 3.*

Ad Papam, ut & ejus Legatum, *c. 1. de offic. legati. omnes appellare possunt, etiam intermissis mediis, c. 45. Metropolitanum. 2. qu. 7. c. 4. si quis vestrum. c. 5. omnes. c. 6. ad Romanam. c. 7. si quis putaverit. c. 10. ideo huic. c. 11. decreto. 2. qu. 6. non tamen à seculari iudice; nisi is de temporali Ecclesiæ Romanæ jurisdictione sit. c. si duobus. 7. §. fin. hic.*

Ad Papam tamen si facta appellatio, *juxta formam. c. statutum. 11. de rescript. in 6. ejus causa non in Curia Romana.*

mana.

mana debet agitari: sed in partibus seu locis litigantium cognoscenda & determinanda delegari. *c. quâ fronte. 25.* & *ibi Dd. hic.* Nisi propter defectum justitiæ, aut justum metum summo Pontifici probatum, partibus delegari non possit. *in Concil. Basileensi. §. si verò quippiam. de caus. in pragmat. sanct.*

Appellari non potest à Papa, *c. ipsi sunt canones. 16. c. cuncta per mundum. 17. cum ibi notat. 9. qu. 3. c. omnes. 1. dist. 22.* ab Imperatore, *l. 1. ff. à quib. appell. non licet.* à Principe superiorem non habente, ut Rege Franciæ. *c. per venerabilem. 13. qui filii sint legit.*

A delegato Iudice appellatur delegans, *c. super questionem. 27. §. fin. de offic. jud. deleg. l. 3. C. de pedan. jud. si ve is sit Papa, c. ab arbitris. 1. de offic. jud. deleg. in 6.* sive Princeps, *c. significantibus. 49. hic. l. eos etiam. 16. ff. eod.* sive alius: præterquam si Delegans totius causæ jurisdictionem Subdelegato mandaverit: Hoc enim casu, cum ipse nihil jurisdictionis sibi reservarit, non ad eum, sed ejus superiorem, facienda provocatio. *d. c. super questionum. §. porro. & d. l. 1. §. fin. ff. quis à quo app. c. cum te consulente. 18. de offic. jud. deleg. c. si delegatus. 7. eod. in 6.*

Clericus non debet appellare Iudicem Laicum, *in princ. & canon. seqq. 25. qu. 1.* nec Christianus alterius fidei iudicem: *c. 32. Catholicus. 2. qu. 6. nisi sub eo degat. c. si in adjutorium. 7. dist. 10.*

Appellari potest, in quacunque causa, sive civilis sit, sive criminalis, *can. liceat. 2. qu. 6. c. cum sit Romana. 5. §. fin. hic. l. & in majoribus. l. addictos supplicio. 19. l. si quis. 30. C. l. non tantum. ff. eod.* sive major, sive minor, *c. de appellationibus. 11. hic. l. litigatoribus. 14. l. & in majoribus. l. 25. in fin. C. eod.* Nisi expressè prohibeatur.

Prohibetur appellatio, Ea per quam quis impedire conatur, ne testamentum aperiatur; & sic scriptus heres in possessionem non mittatur; *c. fin. §. si quis etiam. 2. qu. 6. l. 6. C. hic. 2.* Ab eo quod Edicto perpetuo receptum & decretum est; *c. consuluit. 27. hic. l. 7. §. pen. ff. de appell. recip.*

recip. 3. A possessione momentanea; *c. fin. §. si de possessione. c. 2. qu. 6. l. 2. C. de Edict. D. Adr. toll. l. un. C. si in mom. poss. appell.* 4. Ab executione; nisi (ut dictum) modus excedatur; *c. quoad consultationem. 15. de sent. & re jud. l. ab executione. C. quor. appell. non recip.* 5. Ab regularis disciplinæ correctione; *c. ad nostram. 3. c. reprehensibilis. §. nec subjecti. & §. fin. c. quia nos. 32. hic.* nisi modus excedatur; *c. de priore. hic. c. super questionum. §. nos autem. de offic. deleg.* 6. A Sententia Interdicti; *c. ad hoc. 37. hic. c. ei qui appellat. §. quoties. 2. qu. 6.* 7. In caussa filci vel tributariæ functionis; *d. c. ei qui. §. quoties etiam. 2. qu. 6. l. 4. C. quor. app. non recip.* 8. A gravamine futuro; nisi de eo communicatio facta sit, vel cum per indicia appareat; *c. inter cetera. c. consuluit. c. cum cessante. hic.* 9. Ab electionis confirmatione; *c. constitutus. 47. hic.* 10. Rescripti concessione. *c. si quando. de rescript. c. ex parte. 4. de stat. & qual. ordin. l. 1. ff. à quib. app. non lic.*

Fieri debet appellatio, vel *illico* à sententia lata, aut gravamine imposito, id est, iudice adhuc pro tribunali sedente, aut nondum ad extraneos actus divertente; *c. post appellationem. §. forma. 2. qu. 6. l. litigatoribus. 14. C. l. 25. ff. hic. vivâ voce, verbo, Appello; vel intra tempus à jure constitutum, id est, hodie, decendum; Nov. 23. §. 1. Auth. hodie. C. hic. c. concertationi. 8. hic. in 6. c. biduum. §. quod autem. c. anteriorum. 2. qu. 6. à tempore illati gravaminis, de momento in momentum computatum, d. Auth. hodie. d. c. quoad consultationem, de re jud. in scriptis post vivam vocem, aut sine ea: *c. appellatione. 9. hic.* insertâ, si ab interlocutoria, aliove gravamine fiat, appellationis rationabili causâ, *c. 1. hic. in 6. c. ut debitus honor. 59. c. interposita. c. cum speciali. 51. c. causam. hic.* & addito, exceptionem suam non fuisse admittam: *c. dilecto filio. 65. hic.* sive à diffinitiva; neutrum est necessarium. *c. 1. vers. is qui. & ibi Gloss. hic. in 6. c. Romana. §. cum autem. & ibi not. hic.**

Potest

Potest ergò qui à definitiva appellavit in iudicio appellationis, quas placuerit gravaminis causas proponere, etiam non coram iudice, à quo est appellatum, propositas; item nova instrumenta, novos testes, producere, non adducta adducere, non probata probare. *c. constitutis. in 2. hic. c. fraternitatis. de testib. c. cum Ioannes. de instrum. l. per hanc. C. de temp. appell. c. accedens. ut lit. non cont. non proc. ad test. exam.*

Qui ab interlocutoria, vel alio gravamine extra iudicium, *c. ut circa. de elect. in 6. c. 1. de his qua fiunt à major. part. Capit. c. bona. hic.* appellavit, solam appellandi causam expressam, non aliam in appellationis iudicio prosequi debet; ut & illud ex iisdem prioris iudicii actis terminari & iudicari. *Clem. appellanti. hic. c. causam. 62. c. ne debitus. hic.*

Appellasse censetur; qui, post gravamen illatum, se protectioni superioris, omisso, per simplicitatem, verbo *Appello*, submitit; *c. ad audientiam. 34. hic.* qui metu appellare prohibitus, intra tempus, quo provocatur, coram iudice à quo appellare voluit, vel, si ejus copiam habere non potest, coram viris probatis, protestatione super hoc propositâ, appellationis causas, *c. fin. hic. c. fin. de offic. ordin. c. fin. de elect.* puta si ab interlocutoria appellatio fit, expressit. *l. 2. C. qui per met. jud. non appell.*

Appellatione ritè interpositâ, appellans *litteras dimissorias*, quibus scilicet causa ad eum qui appellatus est, dimittitur (quæ vulgo *Apostoli* dicuntur), instanter & sæpius uno contextu, *Clem. quamvis. hic.* intra triginta dies continuos, *Gloss. in c. non solum. verb. dicendum. hic. in 6.* à lata sententia numerandos, *Gloss. ad. c. ab eo. de appell. in 6.* ab eo à quo appellatum est, ad eum qui de appellatione cogniturus est, petere debet. Alioqui appellationi suæ renunciasse censetur: *d. c. ab eo. 6. hic. in 6. Clem. 2. eod. l. iudicibus. 24. C. eod. l. un. ff. de libell. dimiss. ut & si Apostolos intra præfixum à iudice terminum non petierit. d. c. 2. vers. verum si iudex.*

Si

Si iudex Apostolos dare negat, à denegatione ea appellans iterum appellare debet: alioqui Iudici consentire, & appellationem deserere videretur, & sententia transiret in rem iudicatam. *Zabarell. ad Clem. I. col. 3. vers. ex hac Glossa. de dolo & contum.*

Apostolis concessis, & Appellato appellatio insinuari debet, ut vocatus ad ejus iudicium veniat; *Clem. I. §. est tamen. hic. Clem. causam. de elect.* & iudici, ad quem, intra terminum præfixum præsentari; *c. 3. §. si verò vocatis. §. quod si objiciatur. hic. in 6.* alioqui prior sententia in rem iudicatam transit. *c. personas. hic. Gloss. in l. præsens. C. hic. & c. sape. Ext. hic.*

Præfigitur is terminus vel à *Lege*, cum lex, vel statutum, certum præsentandæ appellationis tempus præscribit; vel ab *Homine*, cum iudex personæ causæque circumstantiis perpensis, illud statuit. Uterque ejusdem effectus, nisi quod terminus *Legis* à Iudice à quo minui, non prorogari possit: *c. ad hæc quoniam. hic. Gloss. in d. c. cum sit Romana. Hominis* verò ab ipso iudice à quo intra tempus à se præscriptum rectè prorogatur. *Franc. in d. c. personas.*

Præsentatione factâ, si iudex, ad quem appellatum, appellationem recipiat, debet appellans iudici à quo, suam præsentationem, unâ cum compulsorialibus & inhibitionibus, si eas petierit, referre. *ut not. l. Præses. C. hic. c. personas. & tot. tit. hic.*

Compulsoriales, sunt literæ, quibus Iudex ad quem, post appellationis receptionem, Iudici à quo, mandat, ut acta causæ ad se, intra certum terminum, transmittat; *l. Is apud quem. & Dd. ibi. C. de edend.* ut veritas inquiri, & falsitas vitari possit. *c. quoniam. de probat.*

Quod si nolit, mandatis pœnalibus per iudicem appellationis, ut edat, potest compelli. *d. l. Is apud quem. vid. Gail. lib. I. obs. 13. & 134.*

Dantur hæc literæ non solum pro edendis actis, sed & in privatorum causis pro edendis rationibus, instrumentis, investituris, civitatum statutis.

Canon.

Canon. in c. 1. de probat. & Dd. in l. 1. §. editiones. ff. de edend.

Inhibitiones, sunt literæ, quibus Iudex appellationis iudici à quo provocatum interdicat, ne appellatione pendente quid in causa attentet, innovet, vel ulterius procedat.

Ex tantum decernuntur ad petitionem appellantis, si à sententia definitiva, aut definitivæ vim habente appellatum: *per text. in c. non solum. c. Romana. §. si verò. hic. in 6.* siquidem de appellatione interposita, & jurisdictione iudicis appellationis competenti constat. *c. pastoralis. §. præterea. de offic. deleg. d. c. non solum.*

Non decernuntur; si coram iudice appellationis dicatur non esse appellatum; Aut non debite; Appellationem ad eum defectu Jurisdictionis non pertinere; *d. c. Romana. §. si verò. c. super litteris. de rescript.* Nec in extrajudiciali appellatione; *Panorm. in c. dilecti. num. 4. de major. & obed.* Nec cum tertius pro sua interesse appellat; *Felin. in c. cum super. num. 11. de judic. & Panorm. in c. in litteris. de rest. spoliat.* Nec in interdicto retinendæ possessionis; *c. 2. delect. Gloss. in d. c. non solum. Rot. decimum. num. 1.* Nec in causa nullitatis. *c. presentium. 67. qu. 1.*

Appellatione & inhibitione factâ, si quid nihilominus innovatum vel attentatum, sive à iudice à quo, sive à parte, omnino rescinditur. *c. non solum. 7. c. post appellationem. §. Ulpianus. 2. qu. 6. c. 1. ad præsentiam. 16. c. dilectus. 55. hic.*

Appellatio enim devolvit causæ cognitionem ad superioris tribunal, maximè ubi ab inferiore est admissa: *c. sape. §. satius. hic. c. 1. c. non solum. 7. eod. in 6.* & suspendit sententiæ executionem, ut & Iudicis officium, qui eam protulit; puta regulariter, & ea in causa, & articulo, in quibus est appellatum. *c. venientes. 19. de jurejur. c. dilectis. 55. hic. c. licet. de offic. legat. c. sacro. de sent. excomm. c. pastoralis. §. præterea. c. fin. de offic. legat.*

In alia causa, quàm à qua appellatum, potest iudex contra

tra

tra appellansem procedere ; *v. cum teneamur. 17. c. praeterca. 22. hic.* Nisi forsan ea causa, in qua non appellatum, ita ei in qua est appellatum, sit conjuncta, ut separatim, & nisi post appellationis decisionem tractari & decidi nequeat, *c. super eo. 10. eod. c. post appellationem. §. si quis ex pluribus. 2. qu. 6.*

Non suspendit aliquando, justâ ratione id suadente, appellatio judicis officium quin aliquid cum effectu agere possit ; Nam fructus rei petitæ, si ab appellante à sententia à se lata dissipentur, rectè jubet sequestrari, *c. fin. de sequestr. poss. can. quoties post. 2. qu. 6.* & ea quæ jure, non obstante appellatione, & sine præjudicio ejus executioni possunt mandari, rectè exequitur. *l. Iudex. l. Paulus. ff. de re judic. l. divi fratres. ff. de pœn. l. 1. ff. sent. resc. non posse.* Rectè etiam in causa à qua appellatum, non diffinita procedit, si appellans appellatione renunciavit. *c. constitutus. 45. hic.*

Is appellatione renunciat, vel *expressè*, desistendo ab appellatione, *ut in c. ei qui. §. si quis libellos. 2. qu. 6. c. 4. hic. in 6.* quod potest, si adversarii non interfit ; & sumtus in appellatione prosequenda non fecit ; aut si fecerit, eos ei restituat. *c. interposita. §. 2. hic. vel tacitè ;* puta Apostolos intra triginta dies non petendo, *c. ab eo. 6. c. ut super. hic. in 6. Clem. 2. eod.* judicem ad quem appellavit, intra præfixum tempus non adeundo, *d. c. personas. 4. hic.* appellationem intra annum, vel biennium, vel aliud tempus à judicibus, prout causarum qualitas desiderat, *c. ex ratione. c. oblata. §. superior. c. constitutus. hic.* definitum, non prosequendo : *c. cum sit Romana. 5. hic. c. directæ. 39. c. gratum. de offic. deleg. & tum adversario negligente in expensis appellans damnatur. c. reprehensibilis. 26. c. ad hac. 17. c. pervenit. 28. c. 33. hic.*

Currit hoc tempus appellationis prosequendæ à die interpositionis ejus aut à die illati gravaminis, ubi à futuro gravamine est appellatum. *c. sicut. 3. hic. in Clement.*

Ex

Ex eo subducitur tempus compromissi, si quod inter partes interea intercessit, *c. quamdiu. 4. hic. in Clem. Novel. 23. §. 1.* nec nocet ejus lapsus, si mora judicis sit extractum; *Novel. 119. §. hoc quoque.* si ipse justâ causâ impeditus, appellationem prosequi non potuerit. *c. ex ratione. 1. hic.*

Non tantum qui appellationem deseruit, in expensis condemnatur, sed & qui temerè appellavit; *c. reprehensibilis. hic. c. 1. de elect. in 6. Abb. in c. inter cetera. hic.* puta si de ejus temeritate indubitato constet.

Appellans enim, qui in prima instantia obtinuit, etiam si in appellationis causa succumbat; non tamen est in expensis condemnandus. Quod ita procedit, si ex novis probationibus, & actitatis succumbat; secus si ex iisdem, seu actis prioribus. *juxt. Gloss. in c. ignorantia. de reg. jur. in 6. Imol. & Hostiens. in c. finem litibus. De dolo & cont. & tradit Minsing. observ. 89. cont. 2.*

De recusationibus.

TIT. XXXVII.

Appellationibus affinia sunt, *Recusatio, Relatio, Supplicatio, In integrum restitutio.* de quibus proinde ordine tractabimus.

Recusatio appellationi est affinis, quia sicut per hanc receditur ab audientia Judicis, ita per illam. *c. secundo requiris. de appell. c. quod suspecti. 9. qu. 5.*

Est enim *recusatio*, jurisdictionis vel audientiae, causâ suspicionis propositâ, declinatio, *d. c. quod suspecti. c. suspicionis. de offic. deleg.*

Recusari potest tam Judex Ordinarius, *c. si quis contra. de foro comp. c. placuit. 2. qu. 6. c. pervenit. 11. q. 1. c. cum speciali. de appell. quam delegatus: d. c. suspicionis. c. postremo. de appell.* Nisi hic ad petitionem partis sit datus. Is enim qui eum petit, si non ex nova causa

oriatur

Q